

עין משפט
ר מצוה

פג:

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

מסורת הש"ס

(א) ויחסי ל: מ. ממות לא:
בכיות מ. נד. מ. ע"י חסין
בכיות מ. דיה שלם:
(ב) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ג) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ד) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ה) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ו) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ז) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ח) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ט) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(י) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יא) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יב) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יג) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יד) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(טו) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(טז) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יז) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יח) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(יט) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כ) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כא) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כב) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כג) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כד) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כה) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כו) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כז) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כח) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(כט) ויחסי ל: מ. ממות לא:
(ל) ויחסי ל: מ. ממות לא:

תורה אור השלם

1 ויהי כאשר נתן משה
וישמו בני ישראל וישו
אחריהם וישמעון להם
בעל ברית לאחיהם
שפיטם ח ל
2 ואת אלהיהם ואת
י יחזיקו לירושלם אל נחל
קדוה וישמעון אהה בשל
קדוה ויקדו לעשרה בנחל
את עפרה על קבר בני
העם
3 ויהי כאשר נתן משה
וישמו בני ישראל וישו
אחריהם וישמעון להם
בעל ברית לאחיהם
שפיטם ח ל
4 ואת אלהיהם ואת
י יחזיקו לירושלם אל נחל
קדוה וישמעון אהה בשל
קדוה ויקדו לעשרה בנחל
את עפרה על קבר בני
העם

גיליון הש"ס

1 ויהי כאשר נתן משה
וישמו בני ישראל וישו
אחריהם וישמעון להם
בעל ברית לאחיהם
שפיטם ח ל
2 ואת אלהיהם ואת
י יחזיקו לירושלם אל נחל
קדוה וישמעון אהה בשל
קדוה ויקדו לעשרה בנחל
את עפרה על קבר בני
העם
3 ויהי כאשר נתן משה
וישמו בני ישראל וישו
אחריהם וישמעון להם
בעל ברית לאחיהם
שפיטם ח ל
4 ואת אלהיהם ואת
י יחזיקו לירושלם אל נחל
קדוה וישמעון אהה בשל
קדוה ויקדו לעשרה בנחל
את עפרה על קבר בני
העם

רבינו חננאל

כאן אלא א דתניא
כל הטומאות חטאת
אחרים טהורים, חזן מן
הזב, שלא מעט לו בכל
הטהרה כולה, כיא אלא
כרית, דא ר"ע אף
ע"י שהטמא את אחרים
טמא, ודחין אפילו חטא
ר"ע חזא זב וכל דרמיא
ליה, נמצא דכרי זב אש,
דפלוטא דרבי ור' אלעזר
חזקתא דא דתנא, וכל
דא אלקוט סבר דחטא
שפיטא אחרים את עובדי
יה ויה פלוטא דרבנן
עקיבא, אבל היטהר דא
את אחרים טהורים, ודכא
סבר דחטא שפיטא
את אחרים פלוטא, אבל
אם היטהר אחרים טמאין,
אם יצא דכרי זב מן
הא אחרים כרוב בני לא
ואליבא דר' אלעזר, אבל לרבי,
לרבנן אינא לאבדן, ור'
אלעזר בן אייבא דרבנן
ובין אייבא דר' עקיבא
אינא לאבדן, וכן הלכתא,
ובינייהו דרב אבהו בר
אבי ע"י פחותה מבית,
לענין איסורא שפיטא
דאבדן, דא זבוב בעל
עקרון אסור, אבל לענין
טומאה אין בה טומאה
של כלום, ולדבין איתקש
למא, ואיתקש לנהא טהרה
לאבדן, ואיתקש לשרין
שאינא טמא מבשר, ולא
פצת למיכר לחיבתא
לשרין בעשרה, ולנהא
מכא, ולמא לאחל, ששם
דטומא ע"י דרבנן דא,
וכי אינא חזקתא וקולא,
לקולא הוא דמקשינא
[מבין] מנין לשפינה
שהיא טהורה כו, פירוש
שאינא מקבלת טומאה,
רבנן דמתני' (פסחים) דמי
לה ספינה לך, מה הוה
מקבל טומאה אף ספינה
ולחנניה

כרעו הן, ושאלו הן את הוה: טהורין. דתקנו: כל שהזב נשאל עליו
טהור חזן מן הכרעו ומושב האדם לכל כל שחר כלים ואוכלים
אין מוטעין ממתח טהורין (לעיל דף טו). מי שמוחזק
לישיבה יאל זה שאומרים עמוד ונעשה מלאכתנו ולמאיה אפילו
רשעון לטומאה מתחמת משא הוה נמי
לא "ד"י כמי משא הוה נשאל כלם כמי
והטעם אחרים ונ"י ואל דלמא לעיל
נכרי ונכרית וע"י שהטעם אחרים
טמאים נשאל קאמרין: כל הטמאות
המטעיות. אחרים כגון כקף מלאים
או אדם טמא מת שהטעם לא חזרו
טהורין: שלא מלענו לו. נשאל
טומאות שנמרה אלא כוז: וכל
דמי ליה. דלמי מריבויא דזב וע"י
מנדה גמרי דהיינו זכ: ישנה לאכרס.
כגון של חוליות ישנה לטומאה אכר
אכר או לא: דסדיו יכל להחזירה.
שאלו לר' חזן לך: פסוקה מכוים.
והוא שלמה: לענין איסור. ליאכר
הנאה: ומחשבה ומשקה. וזכו
לשון כרית אכר ומשקה. אלא
דלוקים כה וע"י הוה: הא אישקש
למא. דלוקמן "אל קבר בני העם:
ורבנן למא הלכתא כו. אחתקש
הוא. לרבנן דלמא אינא מטמא
במשא למא הלכתא אחרים אלכייסו
דלוקש לנה דלינה לאכרס ולשון
דלם מטמא נמשא למא דלינה
מטמא כדעשה כולה קולא:
אימא. כולה לחומרא: דרבנן.
דכל הך היקשות דברי קבלה נינהו
ואסמכתא בעלמא וסדן תשקלנו לא
לשון שרן ממש הוא אלא עיקר
קרא לנעט לך שם לגנאי חמא:
מרתני' שיה טהורה. אלא
מקבלת טומאה: כלל יס. הרי היא
כיס: נב' פשיטא אינה כלל יס
היא. לאו פירכא היא אלא פירוש
למתני'. נלמדנו משק. שרי
כלי ע"י היא ויוקשה לשק לענין
טומאה: אף כו. וזו אינה מוטעלת
מלאה דגדולה היא: ספינה של חרס.
דלא איתקש לשק: אי נמי ספינה
דירדן. איכא בינייהו שיה קטנה
ומוטעלת מלאה וריקנית לפי קטנה
קטן: אף נמי כלל יס. דים לאו דוקא וכל
הנהרות נמי טהורין הן: נשנית משנה
זו. של מסכת כלים דמיני דמיני ספינה
הירדן טמאה ולא נחלמה העטם למה:
ולחנניה

נחנניה
ולחנניה

כרעו הן, ושאלו הן את הוה: טהורין. דתקנו: כל שהזב נשאל עליו
טהור חזן מן הכרעו ומושב האדם לכל כל שחר כלים ואוכלים
אין מוטעין ממתח טהורין (לעיל דף טו). מי שמוחזק
לישיבה יאל זה שאומרים עמוד ונעשה מלאכתנו ולמאיה אפילו
רשעון לטומאה מתחמת משא הוה נמי
לא "ד"י כמי משא הוה נשאל כלם כמי
והטעם אחרים ונ"י ואל דלמא לעיל
נכרי ונכרית וע"י שהטעם אחרים
טמאים נשאל קאמרין: כל הטמאות
המטעיות. אחרים כגון כקף מלאים
או אדם טמא מת שהטעם לא חזרו
טהורין: שלא מלענו לו. נשאל
טומאות שנמרה אלא כוז: וכל
דמי ליה. דלמי מריבויא דזב וע"י
מנדה גמרי דהיינו זכ: ישנה לאכרס.
כגון של חוליות ישנה לטומאה אכר
אכר או לא: דסדיו יכל להחזירה.
שאלו לר' חזן לך: פסוקה מכוים.
והוא שלמה: לענין איסור. ליאכר
הנאה: ומחשבה ומשקה. וזכו
לשון כרית אכר ומשקה. אלא
דלוקים כה וע"י הוה: הא אישקש
למא. דלוקמן "אל קבר בני העם:
ורבנן למא הלכתא כו. אחתקש
הוא. לרבנן דלמא אינא מטמא
במשא למא הלכתא אחרים אלכייסו
דלוקש לנה דלינה לאכרס ולשון
דלם מטמא נמשא למא דלינה
מטמא כדעשה כולה קולא:
אימא. כולה לחומרא: דרבנן.
דכל הך היקשות דברי קבלה נינהו
ואסמכתא בעלמא וסדן תשקלנו לא
לשון שרן ממש הוא אלא עיקר
קרא לנעט לך שם לגנאי חמא:
מרתני' שיה טהורה. אלא
מקבלת טומאה: כלל יס. הרי היא
כיס: נב' פשיטא אינה כלל יס
היא. לאו פירכא היא אלא פירוש
למתני'. נלמדנו משק. שרי
כלי ע"י היא ויוקשה לשק לענין
טומאה: אף כו. וזו אינה מוטעלת
מלאה דגדולה היא: ספינה של חרס.
דלא איתקש לשק: אי נמי ספינה
דירדן. איכא בינייהו שיה קטנה
ומוטעלת מלאה וריקנית לפי קטנה
קטן: אף נמי כלל יס. דים לאו דוקא וכל
הנהרות נמי טהורין הן: נשנית משנה
זו. של מסכת כלים דמיני דמיני ספינה
הירדן טמאה ולא נחלמה העטם למה:
ולחנניה

ע"י ישנה לאכרס ב', נשל חוליות נעשה ליה אכל ע"י
שנשברה פשיטא ליה דלא מטמאה ולא משום היקשה
דנדה פשיטא ליה שנשברה דדמיא לגמרי לנדה שאלו אדם
יכול להחזירה דא"כ אמאי קאמר לעיל דנעשה ליה אכרס דר'
עקיבא אכרס דרבנן נמי מלי למינעי
דא דנפקא להו ד"י אינה לאכרס
מנדה הני מלי שנשברה דגמרי
אלא ודאי כלל נדה פשיטא ליה
דנשברה טהורה: כ"י תבעי דף
היבא דאין הדיוט כו. לענין טומאה
נעשה ליה כדפי' הקונ' ועל נמי
מימי אפלוטא דרבי עקיבא ורבנן
אכל לענין איסורא דאורייתא לא שרין
למליך מנדה וט"י דלמא נהגה
נעומה דרבנן מיעיבא ליה אי
פרכא אי לאו משמע דכדיוט יכול
להחזירה פשיטא דאכרס אפילו
ללישנא בתרא מדבעי לענין טומאה
כדיוט יכול להחזירה דא איסור
הנאה דאורייתא שרי כ"י דלא מטמא
"קשה לר"י דנפקא ג' דמקטע ע"י
ד' ט"י פלגי דכ ושמאל נע"י
שנשברה חמלה דכ אמר לריכס
אין ע"י לריכס לנעט אלא דרך
גדולה ונעי לאוקמל פלוגתיהו
כדברי שנים ומקטע נע"י של
חוליות עסקין והדיוט יכול להחזירה
קא מופלגי דכ סבר כיון דהדיוט
יכול להחזירה כו לא נעלה משמע
דכאין הדיוט יכול להחזירה אפי' רב
מודה דשרי ונראה לר"י דהספלי
חוליות קטנים דשנשברה חו
כעין כדברי שנים דקאמר הס
מעיבא אכל חמלה מלי בחוליות
גדולות דאפי' שמואל מודה דאכרס
נהגה אפי' אין הדיוט יכול להחזירה:
וישימו דאם בע' ברית ונ'
הא קרא נשפטים
כמי וקשה לר"י למה לא היא קרא
דמלכס (כ ו) וזכור בעל עקרון ולמה
ליה לאמרי דנרימא וי"ל דא מהס
ה"א זכור גדול היה אלא שהיה לו
דמות זכור לכן מימי מהס שהיה
קטן כשאר זכורים כדקמי ומניחה
בתוך כיס ודריש לה מדכמי בעל
כרית משמע שכתרו לכן כרית לית
כל שעה אלא ומסכר קאמר זה
זכור בעל עקרון:
מה מת בבית אף ע"י בבית.
מימה [לר"י] לרבי עקיבא
אי ישנה לנדה נוקי הא
היקשה קולא דנעי מית לאכרס
אכל ע"י שלמה אפילו אין זה מית
דומיא דמת כשהוא שלם דמטמא
אפילו אין זו מית כדאמר גמרי
בפרק ארבעה ודף ג' ויש לומר דמת
אפי' אכרס שלם שאין זו מית טמא
כדאמרין נמי הס א"כ קי לי אכר
אחד כמו כולה ואל תאמר אחי מלי
לאוקמא היקשה בחוליה אחת שנעגדה
במת לא חשיב אכר וי"ל דהיא אפילו
מית נמי מטמא כדכדברי שנים חשיב:
נלמדנה משק. דספינה אינה
מוחזקת למדקס אף
על פי שלם שעה וישבין קי בני אדם
מכל מקום עיקרן עשויות לפדמטיא
ואומר נה עמוד ונעשה מלאכתנו דלי
ספינה מוחזקת למדקס לא היה ליפנין
משק כדאמרין כרים אלו מומין (בכורות לה). דמדקסות לא איתקש לשקס:
כ"י לא חשיב ליה לטול כיון דעיקר הילוכה מתחמת המים:

1 א מ"י ס"ח מלכות סכס
ומתקן סלס 6 כ
ח ב מ"י ס"ח מלכות סלס
לכות טומאות סלס 7
ט ג סלס 8 כ
י ד סלס 9 כ
יא ה ו מ"י סלס 10 כ
יב ו מ"י סלס 11 כ
יג ו מ"י סלס 12 כ
יד ו מ"י סלס 13 כ
יז ו מ"י סלס 14 כ
יח ו מ"י סלס 15 כ
יט ו מ"י סלס 16 כ
כ ו מ"י סלס 17 כ
כא ו מ"י סלס 18 כ
כב ו מ"י סלס 19 כ
כג ו מ"י סלס 20 כ
כד ו מ"י סלס 21 כ
כה ו מ"י סלס 22 כ
כו ו מ"י סלס 23 כ
כז ו מ"י סלס 24 כ
כח ו מ"י סלס 25 כ
כט ו מ"י סלס 26 כ
ל ו מ"י סלס 27 כ
לא ו מ"י סלס 28 כ
לב ו מ"י סלס 29 כ
לג ו מ"י סלס 30 כ
לד ו מ"י סלס 31 כ
לה ו מ"י סלס 32 כ
לו ו מ"י סלס 33 כ
לז ו מ"י סלס 34 כ
לח ו מ"י סלס 35 כ
לט ו מ"י סלס 36 כ
לכ ו מ"י סלס 37 כ
למ ו מ"י סלס 38 כ
לנ ו מ"י סלס 39 כ
ס ו מ"י סלס 40 כ
סא ו מ"י סלס 41 כ
סב ו מ"י סלס 42 כ
סג ו מ"י סלס 43 כ
סד ו מ"י סלס 44 כ
סה ו מ"י סלס 45 כ
סז ו מ"י סלס 46 כ
סח ו מ"י סלס 47 כ
סט ו מ"י סלס 48 כ
ת ו מ"י סלס 49 כ
תא ו מ"י סלס 50 כ
תב ו מ"י סלס 51 כ
תג ו מ"י סלס 52 כ
תד ו מ"י סלס 53 כ
תה ו מ"י סלס 54 כ
תז ו מ"י סלס 55 כ
תח ו מ"י סלס 56 כ
תט ו מ"י סלס 57 כ
תכ ו מ"י סלס 58 כ
תל ו מ"י סלס 59 כ
תמ ו מ"י סלס 60 כ
תנ ו מ"י סלס 61 כ
תס ו מ"י סלס 62 כ
תסא ו מ"י סלס 63 כ
תסב ו מ"י סלס 64 כ
תסג ו מ"י סלס 65 כ
תסד ו מ"י סלס 66 כ
תסה ו מ"י סלס 67 כ
תסז ו מ"י סלס 68 כ
תסח ו מ"י סלס 69 כ
תסט ו מ"י סלס 70 כ
תלפ ו מ"י סלס 71 כ
תלמ ו מ"י סלס 72 כ
תלנ ו מ"י סלס 73 כ
תלס ו מ"י סלס 74 כ
תלסא ו מ"י סלס 75 כ
תלסב ו מ"י סלס 76 כ
תלסג ו מ"י סלס 77 כ
תלסד ו מ"י סלס 78 כ
תלסה ו מ"י סלס 79 כ
תלסז ו מ"י סלס 80 כ
תלסח ו מ"י סלס 81 כ
תלסט ו מ"י סלס 82 כ
תלכ ו מ"י סלס 83 כ
תלמ ו מ"י סלס 84 כ
תלנ ו מ"י סלס 85 כ
תלס ו מ"י סלס 86 כ
תלסא ו מ"י סלס 87 כ
תלסב ו מ"י סלס 88 כ
תלסג ו מ"י סלס 89 כ
תלסד ו מ"י סלס 90 כ
תלסה ו מ"י סלס 91 כ
תלסז ו מ"י סלס 92 כ
תלסח ו מ"י סלס 93 כ
תלסט ו מ"י סלס 94 כ
תלכ ו מ"י סלס 95 כ
תלמ ו מ"י סלס 96 כ
תלנ ו מ"י סלס 97 כ
תלס ו מ"י סלס 98 כ
תלסא ו מ"י סלס 99 כ
תלסב ו מ"י סלס 100 כ

